

ചെറുപ്പപ്പുസ്തകം

സാഹിത്യതീലയം പ്രസിദ്ധീകരണം.

ചെറുപ്പപ്പുസ്തകം

ഗുണമകൻ:

പണ്ഡിതർ

മേലത്തെ അദ്ധ്യായമേനോൻ

സാഹിത്യനിലയം, പ്രസിദ്ധീകരണം

പകർപ്പവകാശം:
സാഹിത്യനിലയത്തിന്".

മൂന്നാം പതിപ്പ്
1954

മുദ്രണം:
സാഹിത്യനിലയം പ്രസ്സ്

വില 12 അണം.

SAHITYA NILAYAM PUBLISHING HOUSE,
KALLOOR - ERNAKULAM

സമർപ്പണം

മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലക്കാർ 1944-ലെ ജൂൺ ൪ മീഡിയറു പരീക്ഷയ്ക്ക് "ചെറുപുസ്തകം" ഒരു പാഠപുസ്തകമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അതിന്നു ബുക്കൊല്ലം മുമ്പ്, 1929-ലാണ്, ഞാൻ ഇതിന്റെ ആദ്യപതിപ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. സാഹിത്യ ഗുണമുള്ള കുറെ ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു, എന്റെ നിർദ്ദേശത്തിലും കൈച്ചിലവിലും പണ്ഡിതർ മേലത്തു് അച്ചുതമേനോൻ അവർകളേക്കൊണ്ടു് തിരിച്ചു ചെല്ലുകയില്ലായിരുന്നു. 'കുട്ടിയുള്ളത്തോൾ' എന്ന ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ ചേർത്ത ശ്രീ. മേലത്തറൻ കർകളത്തെ മാനാമാനുഷ്യവും അതിന്റെ സൗന്ദര്യവും ഈ കാവ്യത്തിലുടനീളം തെളിഞ്ഞുകാണാം. അനുമയോധത്തോടുകൂടി ഈ കവിത വായിച്ചു രസിക്കുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും മറ്റും സാഹായ്യമാകുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു ടിപ്പണി എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടു മുഖ്യം.

ഇപ്പുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാം പതിപ്പ് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ പല സാഹിത്യനായകന്മാരും എഴുതിയിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ഒരേണ്ണം—സുഭാഷ്വരണാൻ നായ കവിതയിലകൻ ശ്രീ. പി. രാജൻ നമ്പ്യാർ അവർകൾ എഴുതിയിരുന്ന ആസ്വാദനം—ഞാൻ അ

നൂറ്റാളുൾക്കൊണ്ടും, കാവ്യകലാമണ്ഡലം നീർ
 ലമനസ്സുനമായിരുന്ന ആ സാഹിത്യമാർദ്ദുന്റെ
 പാവനസുരണയ്ക്കായി 'ചെറുപുസ്തകം'ത്തിന്റെ
 ഈ പുതിയ പതിപ്പിനെ സ്നേഹപൂർവ്വം നേതൃകയും
 ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. സാഹിത്യനിലയം പ്രസിദ്ധീകരണ
 ക്ഷേത്രത്തിൽ സ്മൃതപുരുഷൻ സദാ പ്രദർശിപ്പിച്ച
 പോന്നിരുന്ന അത്യുജ്വലമായ സമനസ്സും ഈയുള്ള
 വക്ത്രികൾക്കും വിസ്മയകരമായ സാധിതയെന്നതല്ല. സ
 ഹൃദയംഗേസരനായിരുന്ന ആ പണ്ഡിതവരേണ്യ
 ന്റെ നിത്യശാന്തിയ്ക്കായി, 'സാഹിത്യനിലയം' ഭ
 ക്തൃദൈവരസ്സും സമർപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനാപ
 ഹാരമായിരിക്കട്ടെ, ഈ 'ചെറുപുസ്തകം' !

സാഹിത്യനിലയം
 കൂലർ
 മുറണകുളം

കേ. എ. ചേരൻ

ആസപാദനം

“സത്യനാഭം’ പത്രാധിപർ ശ്രീമാൻ കേ. എ. പോൾ അവർകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ‘ചെറുപ്പപ്പുസ്തകം’ ആശയപരിണാമികൊണ്ടും നീതിമാധുര്യംകൊണ്ടും അനുവാചകാഗ്രഹങ്ങളെ ആവർജ്ജിക്കുവാനും അതേസമയം തന്നെ അവയിലെ മാലിന്യങ്ങളെ മാർജ്ജനംചെയ്തുകുളുപ്പുവാനും പര്യാപ്തമായിട്ടുള്ള ഒരുത്തമ ഖണ്ഡകാവ്യമാകുന്നു. ഭിന്നവൃത്തങ്ങളിലായി ഒരു നൂറ്റിൽ പരം ശ്ലോകങ്ങളടങ്ങിയ ഈ ചെറുകൃതിയിൽ വൈവിധ്യവും വൈചിത്ര്യവും ധാരാളമുണ്ട്. വാസനാഭാസുരമായ ഇതിലെ കവിതാസരണിയിൽ ലീനചിത്തരായിത്തീരുന്ന സാമുവേൽ സ്വർഗ്ഗീയമായ ഒരു അഗ്രാഭൂമിയിലെ യൂണൈറ്റഡ് നാഷണലിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും നയിക്കപ്പെട്ടുകയെന്നത് ഇതിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക വൈശിഷ്ട്യമേതും കാവ്യകാരന്റെ ശയ്യാഗുണം വിശിഷ്ട അഭിനന്ദനീയമായിരിക്കുന്നു.”

പി. ശങ്കരൻ നമ്പ്യാർ എം. എ-

ചെറുപ്പപ്പുസ്തകം

I

അഖണ്ഡസത്യശ്രുതിയാൻസാക്ഷാൽ
സ്നേഹത്തിനെപ്പല്ലവിയായ് മുദ്രക്കി
സദ്യേഹസന്ദേശസമീപിപാടി
ശ്രീയേണുദേവൻ വിജയിപ്പുമേന്മേൽ.

2

വിറന്നുപൽക്കൂട്ടിലമൻകൊണ്ടു
നരാജ്ഞിതം പാപമനുസ്സരിക്കെ,
ആയേണുവിൻ പിഞ്ചുകതാരിലെത്ര
ഇടുപ്പു ചൂടുററു തുടിച്ചതില്ല?

3

ആഞ്ചല്യമാം താരകമൊന്നുദിച്ചു
വിളംബരംചെയ്തു തടിയുജ്ജ്വലം:
എന്നാലതന്നത്തെ മനുഷ്യനുള്ള
മനസ്സു മസ്സിൽബത! മാഞ്ഞുപോയി!

— 6 —

4

തന്നിൽത്തീർത്തു കൂട്ടം നിധികണ്ടെടുക്കാ-
നാകുകയായ് പാഞ്ഞു തദന്ധരലോകം!
ഇരുട്ടിലാവെട്ടുമുദിച്ചുനിന്നി-
ട്ടിരുട്ടറിഞ്ഞില്ലതിനെത്തരാനീം!

5

എന്നാലുമപ്പൈതൽ ചൊഴിച്ചുനവു-
സ്തോതവുദിവ്യഭൂതികളുടേ
അപേതാഗതമായ ജഗത്തിനുള്ള
ഏതാരിനോറി വില്വസുദികാസം!

6

ആ വിശ്വയന്ത്രത്തെ നയിച്ചുമനോ-
ളീതേവതെപ്പോന്നീതു കാലമത്രം:
ഇതെന്നുമിമ്മാതിരിതന്നെ—പക്ഷേ
വൃഥാവിലായ് സ്തോഹരണം പലക്കും.

7

ആ യേശുവിൻ തൂക്കുനീവേറുമുദിച്ചു-
പ്രസാദധാരാർവിളിതപമേന്തി
സ്തോഹാഹവത്തിൽച്ചിലരിജഗത്തിൽ
ജവാലയത്തി ജയവൈജയന്തി.

—7—

8

ആ സ്റ്റേജിസൈന്യത്തെ വൻവിളിച്ചു
നിമത്തുനിന്നിത്തന്നു ടിട്ടുക്കുവായി:
മിന്നുന്നതുണ്ടായതിലകങ്ങൊരുപ്പൽ—
താരം മനോജനം “ചെറുപ്പപ്പ”സംജനം.

9

സുഗന്ധിയാമചെറുപ്പവിത്തു
മാധുര്യവും മഞ്ജുതയും മഹസ്സം
സ്വകീയ മാർഗ്ഗീയ സുഗീയമാന—
ഗുണങ്ങളായ്ത്തന്നെ തുലാം ചമഞ്ഞു.

10

കുന്നില്ല കണ്ടില്ല കഴുപ്പമില്ല
കല്ലില്ല മുളിപ്പില്ല കഴുപ്പമില്ല
സ്വസ്ഥതയിലൊത്താനവളിട്ടുമാർഗ്ഗം
സുഗന്ധവും രമ്യവുമായ്തെയിപ്പു.

11

വിത്തുലാഭം കൈക്കൊണ്ടു, മീഷിപ്പാറ
വിരോധം, മുരട്ടിക്കിടയ്ക്കു കീഴടക്കം—
ഇമ്മൂന്നിനാൽ താനവൾ തീർത്തു നാക—
പുരിയ്ക്കു നമ്മൾക്കു കരകുമാർഗ്ഗം.

12

മന്നികലയത്തുണ്ടൊരു പൈതലിന്റെ
മനസ്സിനെക്കാൾ മഹനീയമായി?
അതിന്റെ മുഖികപ്പുനീനീകപ്രസൂന-
സുഗന്ധവും മാധുരി താഴ്ന്നതല്ലോ?

13

അപമീലസ്തേഹമയുഖമേറു
വിരിഞ്ഞുകൈരോരകമാനസാനം
പുലച്ചിയിൽ പൊന്നിളവെയ്ലുകൾ
തണ്ടാരുപോൽ കണ്ണു കവർന്നിടുന്നു.

14

വിത്തുലതാദിപ്പണമായ് ലസിപ്പു
വിലാസലോലം തിത്തുവിൻ കപോലം;
തദന്തരംഗം സതതം ജിഹ്വ
സ്വപ്നീയസംഗീത തരംഗസംഗം.

15

മനഃസ്ഥിതിയ്ക്കുന്തരമാൻ കൊച്ചു-
പൈതളളായ് തീരുക നമ്മളെല്ലാം;
ഏതെന്ന നിനയ്ക്കുപടി സിദ്ധമാവൂ!
സ്വാഭാജ്യസമ്മേളന ഭാര്യയോഗം.

16

ഇത്തരപസാമകർത്തയുദാഹരിപ്പാൻ
 മിന്നുസ്വപരൂപത്തെയടുത്തു, ദൈവം;
 ചേലേന്തിയോരളച്ചുറചൈതലല്ലോ
 മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്നു മാതൃദെവി.

17

ദൈവം സദാ നമ്മുടെകൂടെയത്രേ;
 നമ്മേ മറച്ചിറ്റുവന്നൊന്നുകൊണ്ടും;
 അപ്പോ! നവം സ്തംഭനിഭഃ പ്രകാശം
 മൊന്നു ചാതുസ്വിതു ചതുർവർഷം!

18

ഉതിർന്നാശായതുയന്നു വിരചം
 കൗതുകലല്ലാം രമണീയരായി;—
 അതല്ലയോ യേശുതപോപരമൻ
 സുഷുമ്പലങ്ങളെന്നൊരു കൊച്ചുപുഷ്പം!

19

ആ യേശുവിൻ കണ്ണിൻ കരളുകത്തെ—
 ചലേന്തിവക്കുറച്ചു മിന്നിടുന്നതു
 അവന്റെ യുദ്ധജ്വലത്തിന്റെമേൽ
 പതിഞ്ഞ മഞ്ഞിൻകുണ്ടമന്നപോലെ.

20

രക്തംചൊരിഞ്ഞില്ല, മരുപ്രസംഗം
കൊള്ളില്ല, വിശ്വാസികളൊന്നുമില്ല;
ലഘുതാപവും സ്നേഹവുമീപരമം
സിംഹാസനോപാമമവതരണമുദി.

21

സ്നേഹം നിജം സൽക്രിയകൊണ്ടുതന്നെ
നിരീക്ഷ്യമാണെന്നതിനുള്ള ലക്ഷ്യം
വാദാനുകൂൽയായവരും വാനീഷ്ണിനും
വർഷിതും ചന്ദ്രപ്രസാദമരതന്നെ.

22

അപ്പൂക്കളെ കൈമാങ്ങവരും നാകലോകം
സിംഹാസനം സമകദസാഗ്രമാക്കി,
സദാ വലംബിച്ചു പൊഴിച്ചിടത്തു
സുതീതകം സ്നേഹമയ്യുകാർ.

23

പാദാണവരൊക്കെപ്പൊഴുമേതു മുളുനിൻ
പടർപ്പിലെപ്പൂക്കളെ നുള്ളിയാലും
ഏതെയ്യതിൻ മുളുനിനു മുപ്പുരയര-
മതെയ്യ തീതിയ്യ കൊഴുപ്പുമേരും.

21

കിരംതമിഴ്ചോരു കിരം മുതലു
പരക്കുവ വിസ്തൃതമാ വിധത്തിൽ
എക്കൊക്കെയെന്നൊക്കെയെന്നുപറഞ്ഞു
ചെമ്പിലിയിക്കൊച്ചത്തരം പ്രവിഷ്?

28

എന്നെന്നാലൊരു പുരുഷനെയോർത്തു
 സമാധാനം സ്നേഹമുൾക്കൊണ്ടും
 സപത്നിക്കുളളൊരപകടത്തെവെത്തിൽ
 മഹോത്സവം നമ്മളിലൊരിക്കലും.

II

കുരിശിനരികെ നിന്ന ശിഷ്യനായ" മിസ്സർ:—“ഇതാ ജനയിത്രീ”യെന്നുവാല്വി: കരളിന്ദു കളിക ചേത്തു പാപികൾക്കി മൊഴിയുടെ മറൊറാലി മഞ്ഞുകട്ടപോലെ.

2

ജയവതി ജഗദംബതന്റെയോമം
നണിമകനേകിയൊരീമഹോപദേശം
ബ്രഹ്മയയസുരങ്ങളെപ്പിടിപ്പി -
മൂളിതു ജനതയെപ്പോഴാമവാതിതോരം.

3

വഴിയുഴറിയ പൈതലിനുകണ്ഠാൽ
പ്രിയജനാനീപതിരംഭണം ലഭിച്ചാൽ
അതുവരെയിതരം കൂമ്പിനിന്നൊരുമപ്പു -
മല കളിക റാനമയ്യൂട്ടി തുകമല്ലോ.

4

മുണിരവമുഖനീയമാനമാധവീ-
ലക്കരീകൂട്ടിൽ ശിശു, ലാസ്യമംഗിതന്മേദം
തപ്തപരിപിശിയെളുക്കെ വെളുത-
പ്പിറകുകൾ പെരുക്കുകയിൽ ചിന്നിമിന്നുകിട്ടി

5

മുഖനജനനി മേരിതൻ വിശുദ്ധ-
പുണയമുഖപന്നിനീർമലകുന്ദനരാഃ
അതിനുകെ നിറകെളുത്തു ഭവനം-
ന്നതിന്നുയിണക്കുക ഏതുകെളിൽ നമ്മൾ.

6

അതിനുകെ, ഹിമവഞ്ചനയോലമോരോ-
ന്നിട്ടുകൂട്ടം മൊരിയുന്ന ദിവ്യദണ്ഡം
അനാലയയൊട്ടു നിശ്ചിതങ്ങളായതി-
ടണമണിചാത്തി വിയത്തിലേയ്ക്കുതന്നെ.

7

അതിനുകെ താമസസ്ഥലം-
രണ, ഗുണമൊന്നു വെണ്മയെപ്പരക്കെ
തടവുക തടവറകളാണുതെവ-
പ്പുണയവിവസാദുകൾക്കെല്ലാമേ.

—14—

8

മതിമതി*മരിയമ്മയെന്നൊരുകൾ
പട്ടമുലകിൽക്കുന്നകാതപം പരത്താൻ;
അതിനാടെ കരിനിന്നു കൂത്തരങ്ങായ്
വിലസുകയാം 'വെറുപ്പു'മങ്ങുവാനിൽ.

9

ജനനിയുടെ സരസമാന്ദര്യനാദം—
കത്തളിവൊടുപോയ കർപ്പാതകം കണമേൻ
അനാദിമവരംചേർന്നു കൈവസ്ത്രം
സനളിനി കൊച്ചുതരേൻ പേരേലാലം.

10

ഉലകിന്ദ നവജീവനേകിടുന്നു—
ബുദ്ധന്റെ ജീവിതസരസങ്ങളെങ്ങും;
അതുകുളുഖിലരാജിനിൻ നിരംഗ-
പ്രണയമരവധരസരങ്ങളല്ലോ?

11

മിന്നിപ്പയുടെയുമാവിളുക്കയാളാ—
മവളുടെയും ജനയിത്രി നൊതന്നെ;
അനംഗമവളിലതമാത്രമാതമ—
പ്രിയത പതിച്ചിതു മേഴി മേല്പുമേലേ.

12

തിരുമിഴിയിൽനിന്നു പൈതൃപ്രദി
കുപതളുകതൂഹലമുറ പുണ്യഭാഷി?
അവരുടെ പരിരംഭണോവതംവതനിൽ
സുഷമ ഹിമോപമവെണ്മയെന്നിടുന്നു.

13

മനുജരുടെ ശിന്തുക്കളോളമേളി,
ചുരുട്ടുവതാം തീരുവേന്തുവിൻ വിടനാഭം
അവരുടെ വിമലാനന്ദംകൊല്ലാ-
മവരുടെ വിശുദ്ധപുഷ്പവാടിയല്ലോ?

14

അവൻമതിയപൈതൃവും സലീലം
കരളകുടതമ്മിലലിഞ്ഞു സല്ലപിക്കേ,
നിളതമവനിൽനിന്നു നിഴ്ത്തിച്ചു
കളമകരന്ദധരിയുണർന്നൊന്നും.

15

മിഴിഹയുടെ വിശുദ്ധചുംബനത്തിൻ
മധുരത കൊച്ചു തരണദയനരണനും
അവളിലുദിതമായ ദിവ്യഹർഷ്
പ്രമുദിത വാളികുമാരകുമാസാധ്യം.

16

സ്വയമവളുടെ കിത്തമീപോൽ-
 ഇഹനിധിയെന്നി നിതാനന്തമായി,
 പരിണതഫലവാത്സ്യകൊണ്ടുനെയ്തിൽ-
 കൊടിയുടെ പൊൻകണലോലയെന്നപോലെ.

17

കടലിൻതട തളിരെയ്യുകത-
 ഞോരുലബ്ധിനു പതിച്ചുപോലെയാദ്യോൽ
 അവളവനിലതാലി ലയിച്ചു! ദോഷി-
 ചിത കനകകാതിർത്തുകി ഭാഗ്യമാതാ!

18

അധികമധികമുജ്ജ്വലിച്ചുകത്ത-
 ന്നതിനതിയാകിയ മൗരാരോധാഭേ
 പ്രണയനിഖിലിഖാരലലങ്ങളുൾച്ചേ-
 ന്നവളിലെരിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞു പൂർണ്ണരോമം.

19

വിരചിതവത്തുവെറുംകാവേണി-
 ജ്ജ്വലിതൻ പല വിസ്മയങ്ങളുൾ
 അവളുന്മൊഴുകുകനിറച്ചുനളി-
 ലനിനീർപ്പുക്കൾ പൊഴിയുന്നയാപരക്ക.

ഭൂമിയിൽ കൊച്ചുതരേര തൂകിവെച്ച
പുഷ്പങ്ങൾതൻ സദാർത്ഥം
മലയാളിത്തത്തെ തിരിച്ചുവെക്കുക -
ശ്രീമയത്തുവിൽ ചേർത്തിൽ,
ഈ വിജയപരമേശ്വരനിമിത്തം
പ്രാപിച്ച നിർദ്ദിഷ്ടമായ
സേവിഷ്ഠാം നിയതം നമുക്കു വഴിപാട്
നിർവ്വണനീക്ഷോഭം.

III

കാരം വെയിലുരുളുന്ന
കമനീയസുകാവലി
തെറ്റുന്ന ത്രിസ്തവിൻ സ്തിരം -
“മൃതുമായ” ഏഴുസാദിനി,

2

വയൽപ്പൂവും തിരിപ്രസ്ഥം
പ്പിച്ചുകുപ്പുവുമാണവൻ;
തന്നെത്തന്നെ സമസ്തം
കൊടുക്കുന്നവനാണവൻ.

3

വിജ്ഞാപവും വീരതയും
വികയുന്നവനല്ലവൻ;
ഏതെങ്കിലും തൻചരമങ്ങളല്ലാ
സിദ്ധം വൈദഗ്ദ്ധ്യം.

4

വൈയുത്തുപുത്തുനിൻ മഹാഭാരം—
 മായ കൊച്ചുതരേരെയൊരം
 സന്നമാലതിയിൽചേന്ന
 മഞ്ഞുവാര മഞ്ഞുതുളിയിന്നം.

5

അന്നാഡംബരതസ്സുളള
 മഹത്വം വ്യക്തമാക്കുവാൻ
 വാരെഴുന്ന വയൽപ്പുറായ്"
 വാണു മേയ്ക്കുമരേരൈപരൻ.

6

ലക്ഷ്യതാം വിനയം സ്നേഹം—
 മെന്നീ മൂന്നു ഭൂതങ്ങളെ
 ധരിച്ചു ഭൂഷായായ് നില്പു.
 മന്നാഡംബരതാ പത.

7

തീതുണാത്മികയായോരി—
 കൊടി കൊച്ചുതരേരെയിൽ
 തഴച്ച നമ്മരംഭേകനതു
 മീവുപുഷ്പമലമുള്ളു.

8

ഉണ്ണിയേറ്റുവിന്നേണ്ണയെ-
വെണ്ണിലാവിലലിക്കുവ
അവരുകൂളു കരറത്തതിര
വിളങ്ങി നില്ക്കുകയായ്”.

9

തൃത്തുതൂതിപരീക്ഷിക്കെ-
യെന്നലിലയ്ക്കു കാനായ്”
ഉണ്ണിയേറ്റു വിന്നാടിച്ചു
കുളിച്ചുനിവളല്ലയോ?

10

വിലയുള്ള കുളിച്ചുണ്ട-
കെട്ടുകു അലക്കെപ്പാഴ്
വിലതാഴ്ന്നൊരു പന്തായാൽ
വെടിയ കയ്യിൽനിന്നവർ.

11

നാം താഴ്ന്നാൽ നമ്മളെക്കെട്ടും
നമ്മളെപ്പറ്റിയെത്തിട്ടും;
നാം യോഗ്യനെന്ന നാമോത്താൽ
നമ്മളെത്താഴ്ന്നുചേർന്നു.

12

നമ്മൾ നമുക്കു കത്താവിൻ
കുളിപ്പത്തുകൾതന്നെയാം:
പരീക്ഷാർത്ഥം നമ്മളെക്കൊ-
ണ്ടെന്തൊക്കെയെഴുതില്ലവൻ?

13

കൈവരണിനുള്ളവിരോധം
ലീലാവസ്തക്കുളംകമ്പോർ
കാണൂ. ഏതെങ്കിലുംനരം
ഹാ! നിരാശയിലാശയും.

14

പതിപ്പുകൾ കടംബത്തിൻ
മിത്രമെത്രമനോഹരം!
ജനാധിപരോഹിണിയും
രോഷിപ്പതൻവല്ലഭയും?

15

നാലുഭിത്തികൾ തീർക്കുന്നി-
ല്ലൊതകാരാഗ്രഹത്തിനെ
അവസ്ഥയാകുകടംബത്തെ
ത്തിപ്പാനും കഴിയാം ദൃഢം.

16

കൈവാനുരുദയോതിൽ
കാണുന്ന കൈവാരകതികൾ
കൈവതസിൻപുഞ്ചിരിയ്ക്കില്ല
മയാദേവമോരാജീലും.

17

ദയയുപിൻകൈ കൈത്തരൻ
മനോവിനാണുണങ്ങൂടിപ്പ
ഏരിയായ് രാജപതാനമ്മ
നാണുതുവതു കരമ.

18

ജീർണ്ണദിവ്യോരാത്മാവി
ലവൻ കണ്ണൊന്നുമെഴുതിൽ
പരമാത്മപിപ്പുതേമാത്ര
യ്ക്കുതുപുഷ്പിപ്പെട്ടും തുലാം.

19

പ്രസാദിപ്പിയ്ക്കണം നമ്മു
തുവനെ; — സ്വർഗ്ഗരാജനെ;
അവന്റെ അസ്പഷ്ട നമ്മരക്ക
സദാ സർവ്വസ്വപദായകം.

— 20 —

20

കാഞ്ചാനാക്കിപ്പുകീടേട്ടാട്ടു -
സ്തംഭൻ നോക്കുമ്പോഴൊക്കെയും
തൂക്കുണ്ണിനിമ്പമെന്നു
മന്ത്രിയേ! പൂണുരാലികര.

21

മലയുളളിൽ മറഞ്ഞു
മരുവുന്ന് സമോദരം
മിനുക്കുന്നതു നക്ഷത്രം -
നക്ഷത്രീകൾ ഞമാത്രമാം.

22

തന്നിൽക്കളവാ മൊഴിത്തരാം -
സ്തംഭത്തിൻ ശബ്ദധാരണി
'മെരുവുപ്പം' നിജംവീട്ടാൽ
പരതാരി പാരികലായും.

23

ലഘുതയും സമൃദ്ധിയും
കൊണ്ടുനമ്മളെന്തൊക്കെയും
ദൈവസ്തോഹികളായ് നീർത്തി -
ട്ടവരും വാഴ്ത്തു കൃതാർത്ഥരും.

24

ഈ നഷ്ടക്കൊച്ചുതരമേ, യേശുക്രമം...
മുല്ലപ്പൂവിനൊസന...
ബാഗ്ഗെപ്പൊഴിച്ചിട്ടു ഹ പനിനീർ
പുഷ്പങ്ങളെ ബീജമായി;
നന്നം നമ്മളുമാക്കുകവഴിയേ...
സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്താൻ കനി...
ഞാനെന്തൊക്കെയാക്കുവാൻ വേണ്ടതു
യുക്ത സുഹൃത്തുവായിതും!

IV

അകതാരിലുപയുക്തമാക്കുക -
കുതിര സംഖ്യയുമില്ല, നിഷ്പ്രായം;
ഇടയാസ്തമയങ്ങൾതാനവ -
യുക്തകംഘത്തികളെഴുതിനയം!

2

ഭാവ മിന്നൽകണക്കു സാരവും
ഗിരിയുവിട്ടുകുതിച്ചുപായമേ,
അഥവാ പ്രഥവാലിനാണിപോ -
ലവ ഗംഭീരതരങ്ങളാകുമേ!

3

നിന്നുളളങ്ങിലവയുക്തമായുതീ -
ഗുണമാധംബതരകാണിച്ച നാം.
ഒരു കമ്പുകയിൽസ്തതിയുതില -
ബർവയുതരം മിമിസയുമായയുതേ,

4

ഒരുതാരകമെന്നു മടുതി-
ച്ചൊതസുസ്തേഹിയില്ലല്ല സിന്ധുകിൻ
അവയിൽപ്പുലരുന്നാചുതരാം
മഹിമാവിരേചമാത്രവേദപാഠം.

5

ഉദയാനന്ദനുല്പമജ്ജപലി-
ച്ചുലകത്തിന്നുണർപ്പറിയുണ്ടയിൽ
അവകൊച്ചുതരേഴയിൽതെളി-
ഞ്ഞുതരേഴമെല്ലാടയന്നു മേല്പുമേൽ.

6

പ്രണയത്തിനുവേങ്ങിടീവിതം
ബലികെട്ടിടണമെന്നുവാങ്ങിതം
സ്തംഭരോമരമവഹിപോ-
ലവളിൽ കത്തിനിറഞ്ഞുനീളവേ.

7

നിറുത്തേണുവിനുള്ള സുരമ-
സപരമത്രയ്യവളേ ഹരിയ്യായാൽ
കരളകെയവന്നുകാളിയായ്-
സപരമപ്പിച്ചവര കീഴെങ്ങിനാൾ.

8

മലർപ്പുഷ്പികളെക്കൊണ്ടുവെന്ന്
മഹിതാനന്ദപ്രഭാകാരമേകിനാൻ;
അവളോ തെളിവുവെക്കേവിക -
പ്രണയാഗ്നിയിൽ പഹാരശാരയായ്”.

9

നരകാപ്തിയിൽനിന്നു പാപികൾ,
കുവനം നൽകിയശേഷമവസ്വയായ്
വിജയിച്ചു വിത്തുലകന്യകാ -
മണിയായിപ്രണയപ്രദീപിക.

10

കിരയറ കലശ്ശിങ്ങിരത,
നാനവായ്” ഭീരുളഭാവമുപയായ്”
നിറമുറനിലാമുപോലെയാ
മഹിളാമാലി ഇപോം വിളക്കിനാർ.

11

അതിപാപിയൊരുതന്നെമ്മ -
ന്നിതുപാതീസ്സുതുറകുചുള്ളിയായ്”;
അവനാണെതിരുന്നപോതക -
പ്രവരൻ, ഹാൻസിനിനാമധേയകൻ.

12

പദ്വാണവനെട്ടുദാശയിൽ;
തൊഴിലോ ക്ഷത്രിയപ്രമാണാം;
ഖലമുത്തമൊന്നു ബലമുഖീ-
ലത കാരകാശമലാരവിധമം.

13

കയറില്ലൊന്നുകാണിപോലുതേ
മരുവിലോ പാശമവെൻറുളയിൽ;
ഇരുട്ടൊന്നൊന്നൊന്നും-
തെളുത്തൊന്നു നൂറ്റുകാലമേതേ.

14

അവനിൽപ്പുതിരുന്നൊന്നായ്
ഇണമായ് വല്ലതുമാണിനിഷ്ടകിൽ;
അതുതെളുത്ത കൈ കനക-
മറിയത്തൊട്ടു വെച്ചുവെന്നതാം.

15

അവയുതന്നവൻ സപദിക്കവി-
ട്ടുപാശീസ്സിലമന്നവേളയിൽ
നക്കകാമിതൊന്നുജീവിതം.
സ്ഥിതി പൂർണ്ണാധികമന്യകാര്യം,

16

വഴിപോക്കുണ്ടു മൂന്നുപേരെങ്കിലും
കുരിന്ദൻ കൊന്നുപണം പിടുങ്ങിനാൻ!
തെവറക്കിളരയ്ക്കിലപ്പരി.
ശ്മശാനമാലമൊരന്നിക്കൈലാസായി

17

മുട്ടുവെറി മുതിച്ചപ്പോഴുവാ.
നർത്തനാരിയെ വീശിപ്പൂ ജന്മികൾ;
അലയോത്തുണ്ടും തപിച്ചതി.
ബ്രഹ്മാമുട്ടുതന്നെത്തവിമുഖ!

18

കൃതകൃത്യനിന്ദാപ്പിരിയിൽപ്പുതം
വെണാനീത്തന്നെക്കുറിയുംമെന്നവൻ
കുറവുകൃതിയോതി കഷ്ടമേ!
കുരിന്ദത്തിൻ കരവണ്ണ വിസ്തരം!

19

വനവാണിസകം പടന്നൊരി
വിവരം കൊച്ചുതരതലാലിക
ദൂതമെത്തിനെയോ തുറിച്ചി.
ങ്ങിതുകമ്പാകലമേലിമാലിക.

20

ഹരസൽഗതിയായ സാധവാ-
മവനെ കൂർച്ച തിളക്കനാക്കുവാൻ
ഏഴി ബാലിക തീർച്ചയാക്കിനാ-
ളുണ്ടാവൈകുപരായണാത്മിക.

21

അസഹായിനിനിയായ" മഹാഭയ-
ലർക്കാരാഗ്രഹമാർദ്ദവബലപാൽ
ഭൂപദമരമവന്നുല്ലാസ-
നൊരുപെൺ പൈതലിനേതുമാവേക്കാ?

22

കുളിരുന്ന കുടുംമാർദ്ദമര-
ന്നടന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു കണ്യയാര-
ന്നുനനിത്വമവന്നുവേണ്ടിയു-
ള്ളഴിയെ പ്രാർത്ഥന ചെയ്യയെന്നതാം.

23

ഇതുകൊണ്ടുവന്നിപ്പകർന്നി-
ല്ലനിയത്തക്കൊരു ദാവരദാവ-
ന്നുരാവീൻ, ചെല്ലുവോളം കൈ-
യൊഴിയായ തത്ത്വനവെഴുതിനപഹം

24

ജഗദീശ്വര! ഭഗവാനീനനാ-
മവതീൽ — ഞാൻസിരിയിൽ — ചൊരക്കുറേണി
അവിടൻ സമസ്തബദ്ധവും
കരുണാസിന്ധുചുളുങ്ങയാ വിടഭാ!

25

പിഴയെപ്പറയാതെയോ? പിഴ-
പ്പതിനെപ്പററിയഴൽപ്പെടാതെയോ?
തൃതീയക്ലിപ്തമങ്ങമാപ്പവ-
ന്നതല്ലീയെന്നിവരം വിരോധിത്തമേ."

26

വശവാസമെത്തി, വീതിയാ-
ണൊരുകാരാറ്റഹവീഥിയൊക്കയും
നിതരാം നിബിഡീഭവിച്ചു വൻ-
ജനവൃന്ദാഗമനിത്യരങ്ങളാൽ.

27

കരവും കഴലും വിലങ്ങുവെ-
ച്ചുയയലേരിതയാനചേഷ്ടനായ്
ഹതഭവുനവൻ നിരാശ്രയൻ
വിധിപരാജ്ഞുജമരം പ്രവിഷ്ടനായ്.

28

നീളവേളിനി മുട്ടുകത്തി നി-
 ല്ലുകയാം കൊച്ചുതമരൻ നിത്യം
 അഖിലലോകമിളകിപ്പോയായ്
 കരിയ്ക്കും കൊത്തയ്യുമെന്തിനെ.

29

ഒരു മാനവമോഹനിലത-
 വരെയും ഞാൻസിനിതന്നിപ്പോയേ;
 കൊലവെളി കഴിഞ്ഞിപ്പോയേ.
 നന്നായിക്കൊല്ലിത്തന്നു കഴിഞ്ഞേ.

30

അതിയായലോകംവേളിപ്പോയെന്നവൻതൻ
 കരളിലൊരുവികാരം കാണാൻതന്നിപ്പോയേ
 “തരികതരികളേ അപ്പോളേ പത്തേ”യെന്ന-
 ഞവനലിയവെച്ചുതീർച്ചിതാ ചാതുരനായ്.

31

പുരോഹിതൻ നീട്ടിയ ലിഖ്യം
 ചുംബിച്ചിതാ ഞാൻസിനി മുമ്പോ
 “ഞാൻ ചെല്ലുപോയ് പാതക” മെന്തായ്
 തെളിച്ചുപോന്നുവന്നു ചൂടു.

82

മോമിയ്യന്നു കൊൻ വേൽ പാപ്തെന്നു -
 പട്ടമോരൻ വൈവനാമത്തിലാതി;
 പാപം വീടി ഹാൻസിനിയില്ലെപ്പോഴും -
 പ്രാണപാപം മോത്തു ഹാ! ഭൂതസ്മരം!

83

ഇരമട്ടുതൊഴുതൊന്നുവിവരം
 പരത്തുളിയികാങ്കേവേ
 ത്രീമൽകൊച്ചുതടയേണിയമഹാ
 സഭാപാപമൊന്നാതുവൻ?
 നാമപ്പത്മനാഭപല്ലിലീണീപ്പുറം -
 പൊലൊത്തോ ഹാൻസിനി -
 സ്നേഹത്തെപ്പരിമളപൊയ്ക്കുകയും
 ചേക്കും നമുക്കും ശ്രവം.

V

അകലാലതരമായും കടുപ്പിനും കാതിനും നിർ-
ഭരമവിഷയമായും ഏതെങ്കിലുംതരമായും
അകലെയകലെമിന്നുന്നുണ്ടു! ദൈവം സ്വകീയ-
പ്രണയിനനാഥിതായും തീർത്ത നാനാപഥാത്മം

2

മയ, വിനയ, മമതപ്രാർത്ഥനാസംഹതി, ദൈവ-
പ്രണയ, മിതുകളെല്ലാമാണൊരാത്താവുമേമേൽ
സുവിമലനീലതന്മിജ്വാലപതാനന്ദസമ്മേ-
ളനസുരജിലഗീതം സന്തതം തുടിക്കുന്നു.

3

അതുതന്നെത്തരവുകൾക്കൊണ്ടു ചിന്താശതത്താൽ
നിരവധി നിയമിതികൾക്കു നിർമ്മാണമായി;
അതു വിയതിപറന്നു വൈകാരികന്റെ തല-
പ്പിറകൊളിയിലമന്നും നിത്യമേൽപ്പു വിനോദം.

4

ഇവിടെയെഴുവതൊന്നും നിത്യമല്ലെന്നതോ -
വിരമദിനകൾ നിശ്ചിതമുണ്ടെന്നതോ; -
വഴി ക്ഷമയ്ക്കു! നമുക്കുപ്രാവിനോപ്പാലുയർന്നി-
ട്ടുള്ളതിരുദാർപ്പിയെന്നതാണത്രെ.

5

അഖിലകനകനിഷ്പേക്ഷയും സ്വപ്നത്തിൽ
ചൊരിയുക; നിശിദ്ധവും ഭിന്നിതവ ഏതുമായും!
ഈവമവിടെ നമുക്കുതോന്നത്തക്കതെല്ലാം -
നമുക്കുതോന്നത്തിൽ പ്രസ്തുതൻ കൃഷ്ണഭവൻ

6

ശീതലയെഴിലൊരിയ്യ, ക്ഷമയ്ക്കിന്നോത്തമിതോന്നാ-
യിക വിവരസി കടൽക്കരീരത്തിലൊന്നാലുമായി;
തിരയ്ക്കുക തിരുന്നെത്തിൽ പ്രോലാലിപ്പിച്ച തൊന്നി-
മണലകിരണധൂരൻ ചാതസംഭാരണയ്യൻ.

7

അവളുടെ സവിധതയിൽപ്പോലുമായ് ദൈവമുത-
പ്പിറകൊളിതും തിളങ്ങിച്ചിത്തമുളിപ്പുമാക്കി
അതുപൊഴുതൊരുവെള്ള കപ്പൽ പായും വികത്തി-
ക്കുതിരവനെതിരായിപ്പോവതാലുമായി.

8

പകർത്തെയ്തു ചെടിത്തോളംകൊല്ലാതെത്തരി-
ന്നവളുവളുക്കൊന്നൊക്കോട്ടു സാമ്രാജ്യമേകി;
അവളിലതുപകർത്തി സമൃദ്ധിത്തോഴ് സ്വപരമതാ-
ബ്രസരതരിയിലുന്നിപ്പോന്ന തൻ യൗനഭാവം.

9

ബ്രഹ്മമവളുസന്നപ്രപഞ്ചമായ് കൂട്ടിവർത്തി-
കളായ പരമമറിയാക്കുതൻ നിത്യസരഭതമായി;
നിറയെന്നിജമുനാധാരികമുയരുന്നതിലൊല്ലാ-
മവളുതരിമിതയോട് സമൃദ്ധിതന്നെ കണ്ടാരം.

10

“മന്ദിതഹരി കരോലോ! കൈവരേ”യെ-
ന്നനുപദമുരവെല്ലാൽ സമൃദ്ധിത്തോ ലഭിപ്പൂ?
സ്വയമഖിലാധിപതാവിൻ വാഞ്ചിതം നിറക്കിപ്പാൻ
നിറക്കുന്നവനാമൻതാൻ തല്പ്രദാനൻ ജനതതിൽ.

11

അമരപുരതലസ്തം സഖേഹിപ്പാൻ മരണപു-
ഷ്ടയകൊഴികളൊന്നും രക്ഷമാകുന്നതല്ല;
നിരവധി നിറകേരുന്നതുമിന്നന്ന നിക്ഷേ-
ന്നത്തിലയിലസഖ്യം ചെട്ടാവാളാണൊളം

12

അതിരുകൾക്കപ്പുറത്തുനിന്നും ദിവ്യവസ്തുക്കൾക്കുവേണ്ടി
പരമതുപദാനന്തരം ദിവ്യമാം അർപ്പണവേദം
അനുഭവിക്കുകയാണെന്ന് ദിവ്യചൈതന്യവേദം
നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു, അങ്ങനെയൊരു പാഴ്വരമുണ്ടാകുമോ?

13

അനന്തരസമാധാനത്തിനുള്ള അർപ്പണവേദം
പ്രണയിച്ചുകൊടുക്കുകയും അർപ്പണവേദം
അർപ്പണവേദം. അർപ്പണവേദം അർപ്പണവേദം
പരമതുപദാനന്തരം ദിവ്യമാം അർപ്പണവേദം

14

അർപ്പണവേദവേദം. അർപ്പണവേദവേദം
അർപ്പണവേദവേദം. അർപ്പണവേദവേദം
അർപ്പണവേദവേദം. അർപ്പണവേദവേദം
അർപ്പണവേദവേദം. അർപ്പണവേദവേദം

15

അർപ്പണവേദവേദവേദം. അർപ്പണവേദവേദവേദം
അർപ്പണവേദവേദവേദം. അർപ്പണവേദവേദവേദം
അർപ്പണവേദവേദവേദം. അർപ്പണവേദവേദവേദം
അർപ്പണവേദവേദവേദം. അർപ്പണവേദവേദവേദം

16

പ്രകൃതിയിലുൾക്കൊള്ളുന്നവായു മനുഷ്യവും കാ-
ണവർ മനുഷ്യമനുഷ്യന്മാർക്കുപോലെയല്ലേ?
സൂര്യനികൾ ചിലന്തപുഷ്പങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയൊട്ടുകു-
ന്നിതു തന്നെയുൾകൂടി സ്നേഹസംരക്ഷണാർത്ഥം.

17

ഒരു സുലഹിതകാളുതന്നിന്നവേണ്ടി സ്വർജീവൻ
അധിരമൊട്ടുകുറഞ്ഞൊന്നല്ലയോ ക്രിസ്തുദേവൻ?
സുദൃഢതരമുപ്പിൻകട്ട കാരണത്തിനാലൈ-
ന്നതുവിധമവനാലീലോകമാകട്ടെല്ലാമരയി.

18

പ്രണവമഹിമ കൈവെച്ചാൽനാവൈവേദനത്താൽ
സ്തംഭമനുഭവമാക്കിലു തന്നെല്ലെഴുതാക്കി
പലവിധലകടുംബങ്ങൾക്കുതന്നെ സമുത്തരയ്
തെളിയിൊട്ട "കലർപ്പുണ്ണ" വാഴ്ചയാം നിറികല്ലും

19

അനാവമയനമേകം സ്നേഹവും പ്രാപ്യംകൈ-
ണ്ടകിലവളയനാം തീർത്തു! നമ്മൾക്കു നൽകി!
അതിനകമടിവെച്ചുപോലുമിന്നിഷ്ടനാഡം-
ബാത നിരന്തരമെന്നും വേണ്ടപാത്രമല്ലേ.

താതൻ, താത, തന്തുജർ കതാട്ടർകർമം.

യുക്തമാധിപീനീലപ

മുറ്റീതലന്ന നിരവ്വപ്പുചനമോ.

ലങ്കാനമായ് ചാർത്തുകിൽ

തൂതലങ്ങളകന്ന സരട്ടെസതാ-

ധാനപ്രസാദങ്ങൾതൻ.

പ്രാതുകാലമെണ്ണിലെന്നമൊരുപാ-

ലാനടുമൊന്നിടം.

சீயான்

[illegible][illegible]

10. സുരക്ഷ — എല്ലാപേരെയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവാൻ സാധിക്കും, സുരക്ഷ എന്നതും. മലയാളം: മനുഷ്യജാതി.

11. നാലുകുറി — സൂര്യനക്ഷത്രം.

13. **மாதுகிவாஸுமகையுடா** — திண்டுக்கல் மலை எல்லா
மலிவந்த திணை. செகசெகைகமரண ஸரணம்—திருமொழி
(விருவிசை) கரும. துணுமரு—துமதெய்வம்.

[illegible]

15. **അന്തരം**—മാറ്റം, ഏകം—ഏകാംഗിഭാവം. സി
ദ്ധരവ്യ — ജൈവികജന്തു. സ്വാഭാവികസ്വഭാവജന്തുസ്വഭാവ
മാറ്റം—സ്വാഭാവികസ്വഭാവജന്തുസ്വഭാവമാറ്റം.

17. முக்கிரிசு—து மாவை மெய்யடித்து”.

20. വിദ്യാർത്ഥി-വിദ്യാഭ്യാസ, സാമൂഹിക സൗകര്യങ്ങൾ-സാമൂഹിക
 വികസനത്തിന്റെ സമഗ്ര പരിപാടി.

21. സങ്കല്പിത — സത്യ പ്രവൃത്തി, നിഷ്കലം — കാണ
 മറ്റു 5 അക്ഷരം. മറ്റു 5 അക്ഷരം — വിടനം, പുരുഷനും.

22. **சுயநிர்வாகம்** — நுகர்வோர் மிகுந்தது. மருத்துவ
முகம் — உயர்ந்தது. நுகர்வோர் மிகுந்தது.

34. பின்னம் _____ ஸட்டி உண்டு.

FI

[illegible]

2. கனவுகாசி — கனவுகாசிநி. கனவுகாசி — கனவுகாசி
கனவு. கனவுகாசி கனவுகாசி — கனவுகாசி கனவுகாசி கனவுகாசி
கனவு. கனவுகாசி — கனவுகாசி கனவுகாசி கனவுகாசி.

8. അകമ്പട്ടി — അദ്ധ്യക്ഷനായിട്ട്, പ്രിയപ്പെട്ടവരിൽനിന്നും പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മയുടെ ആശീർവാദം, അമ്മയുടെയും — അമ്മയുടെയും (അമ്മ)

4. மனிதவாழ்வினைகளில் உயர்ந்த நிலை—தனித்தனியாக வாழி. தனித்தனியாக வாழி என்பதற்கு உயர்ந்த நிலை என்று பொருள். இதை உயர்ந்த நிலை என்று பொருள் கொள்ளலாம். இதை உயர்ந்த நிலை என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

6. விடையைத் — உணவுக்குழுவின் செயல்பாட்டினை
மேம்படுத்த — “புது தலை, புதிய தலை” — இது போன்ற.

7. உதர வட்டியுள்ள விலை நுகர்வோர்க்கு—உதர வட்டியுள்ள உதர வட்டியுள்ள விலை நுகர்வோர்க்கு—உதர வட்டியுள்ள உதர வட்டியுள்ள விலை நுகர்வோர்க்கு—

பி. ஆரோ—111ம், கரகம்மா—ஸ டிஸ்ஸெயிம்.

9. கருபுரமுகம் — காவேரி நதின் கரையில் — 20 கிலோமீட்டர் தொலைவிலே.

[illegible]

11. நனகுறிஞ்சி—சாழை, மலர்மேல்—நின்றுகூடும். என்ன
புரியாக—எதுவென்றோம்.

19. புகார்: அமைச்சர் கருணாநிதி, திருச்சி — 1985. மி
திரைமொழி: — கருணாநிதி, திருச்சி — 1985.

13. ചിട്ടയോടുകൂടി — നിർമ്മലയോടു ചേർന്നു. വിളാസ
പുസ്തകം—വിളാസത്തിന്റെ പുസ്തകം.

14. **സല്ലപി**—സംഭാഷണം ചെയ്യുന്ന നേളയ്ക്ക് നി
 ഉത്തം—മറുപ. നിർമ്മിതി — പ്രവചിക്കുന്നു. കളമകേരള
 നിയമിതനനേ—സുഖ്യകരമായ കേരള പ്രബോധത്തിന്റെ ഭാഗ
 മുള്ള വാചിക്കുന്ന ശാങ്കരം.

15. ഉൾ—ഏറ്റവും.

16. നികത്തു നളം—ഏറ്റവും തരണമു്. പതിഞ്ഞ നളം വായ്പു്—പ്രകടമാണു നളങ്ങളുടെ സമതരം.

17. ശരീരം—സ്തനം.

18. പ്രണയത്തിലിരിക്കാത്തവർക്കും — പ്രണയമാകുന്നതിലി (അറിയിപ്പു)യുടെ തീവ്ര (പ്രകടമായ) അളവു (അറി)യ്ക്കും.

19. വികലിജ്ജ്വലം—നിർമ്മിജ്ജ്വലം.

20. വിശേഷാലപാത്രപീഠനികരം — ഭക്ഷണത്തിന്റെ സിംഹഭാഗം സമീപം—നിർമ്മലം—നിർമ്മലം. നിർമ്മലനിർമ്മലം—ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിന് ശേഷം അസ്വസ്ഥത.

III

1. കർമ്മം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് സാക്ഷ്യം വരുത്തുന്ന പുസ്തകം ഉണ്ടാകട്ടെ പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കട്ടെ. സ്തനംകൊണ്ടു നിർമ്മിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉദയത്തെ അർത്ഥം പുസ്തകം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

2. “അന്തർവായുവിൽ പുസ്തകം താഴ്ന്നുകൊണ്ടു ലീലി യുദ്ധംകൊണ്ടു പാത്രകളുടെ പാത്രം (Canticle of Canticles 2. —1) പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ വിവരം. വായുവിന്റെ സേവകം ആകും ആസന്നിയിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവും “അന്തർവായുവിൽ പുസ്തകം കഴിക്കുന്നവനാണ്” എന്നു പറയുന്നു.

3. ക്രിസ്തു കർമ്മം വിജയപരം വിജയം നേടിക്കിട്ടു കർമ്മം അവനെ സ്തനിക്കുന്നതു്? വിജയപരം വിജയം അന്തർവായുവിൽ അന്തർവായുവിൽ കർമ്മം ഇങ്ങനെയായിരിക്കട്ടെ “സീതയെ കൈവശമാക്കും” അതിന്റെ സന്നിധിയിൽ കർമ്മംകൊണ്ടു. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു് ഏതും നിസ്തർക്കം കർമ്മം കർമ്മംകൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിന്റെ കർമ്മം വിജയപരം വിജയംകൊണ്ടു എന്നു് അല്ല.

8. ഏയവെണ്ണിപാമ്പ്—ഏയമെന്ന ചന്ദ്രിക. മേൽ പറഞ്ഞ മൂന്നു ഇനങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഏയവെണ്ണിപാമ്പ് ഇവിടെ പ്രത്യേകം പറയുന്നത്. വി. കർച്ചാത്രസ്വാമുദൈവമുണ്ടാകും (കർച്ചാത്രസ്വാമൻ) ഏയമെന്ന ചന്ദ്രികയുടെ ഉണ്ണിയായതിനെ ആകർഷിച്ച് നിശ്ചയകം ശേഷിച്ച ചന്ദ്രിക കർച്ചാത്രസ്വാമിയിൽ സങ്കീർണ്ണമായി ഉൽക്കൃഷ്ടമാണ് വി. കർച്ചാത്രസ്വാമന്റെ ഏയമെന്ന ചന്ദ്രിക എന്ന കർണിക്കർ പരിചയം നിശ്ചയകമായി എന്നു എഴുത്തുപറയുന്നു.

9, 10, 11, 12, 13 ഈ ഏകങ്ങളിൽ വി. കർച്ചാത്രസ്വാമന്റെ വിനയം, ലാഭനയം എന്നിവയെ ഇങ്ങനെയും വിശദീകരണമുണ്ടാകുന്നു. ഉണ്ണിപാമ്പുണ്ടായ ഉണ്ണിയിൽ തന്റെ ഒരു കർച്ചാത്രസ്വാമനെപ്പോലെ വി. കർച്ചാത്രസ്വാമനെപ്പോലെ മരിക്കുന്നതിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

14. പരിവൃത്തകടംബം — വേണ്ടും മറിയാം കസയിൻ്റെ അടവു ഉൾപ്പെട്ട തിരക്കടംബംതന്നെ. അടവുപോലും — ഗുഹാലോഭം. തുക്കടംബത്തിൻ്റെ അടവുപോലും ഉൾപ്പെടും.

15. മിങ്ങിക്കരകൾക്കു മറ്റും ഒരു കർച്ചാത്രസ്വാമനെപ്പോലെ. നിശ്ചയിക്കുകയും ഏയവെണ്ണിപാമ്പുണ്ടായ ഒരു കർച്ചാത്രസ്വാമനെപ്പോലെക്കിടക്കും. *Strong walls do not make a prison-Nor iron bars a cage എന്നുണ്ടല്ലോ. ഏയവെണ്ണിപാമ്പും നിശ്ചയിക്കുകയും എന്നു പൂർവ്വഏകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിനെ ഇവ ഏകങ്ങളിൽ പൂർവ്വകം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. മിങ്ങിക്കരകൾ ഒരു കടംബത്തെപ്പോലും കർച്ചാത്രസ്വാമനെപ്പോലെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ പറയുന്നു. കർച്ചാത്രസ്വാമൻ്റെ മഹത്വത്തിലും മഹാമൂലം കടംബത്തിൻ്റെ മഹത്വം അറിയിക്കുന്നതാണ് ഏകം.

பி. வி. உதகமபிசாஸ்து வானம்— மன ஸ்தோகம் வினாடி 5
துளவம், (காமிசம்)

19. மதுரம் மெய்யுணை. ஸத்தஸகலகம்—ஸகல ஸம்பந்திதமவு = மீனம் உய்யுணை”.

20. கந்தா தீர்த்தம்—கீழ்க் கந்தா தீர்த்தம் கி.மு. 10.

[illegible]

22. ஒரு கயிறை மூன்றுபுறம்—எங்கே? (கூறுக.)

21. അപരം-കുരുളി

IV

1. **അവസ്ഥ** — ശുഭപ്രദം, ചെറിയ; അസ്ഥിമിത ആ
 ഞ്ഞുകൊണ്ട് അവസ്ഥയെ കൈവരിക.

2. ஸரண — குடிசுவம். அழகங்கொள் — வெலியு கூ
தழ். மனமீகமனம்—வதகம் அழகத்தி.

3. ഇടിച്ചിടം—വിഭാഗം രേഖിപ്പി.

4. கருதல்கள் — பாவனா, எண்ணம் — எழுந்தருளியுள்ள
வீடு, கட்டிடம் — உயிர்த்துறை, உயிர்ப்பாம்புகளையும் — இவ்வாறு
உயிர்த்துறை என்னும்படி.

6. இவ்வாறு அமைந்தால்—அவர்களை அழைத்து,

4. வாழ்வினம் — எழுந்த, வய"யு தகைதிகம் — கடைவினம்

അർദ്ധശതകം. അർദ്ധശതകം — ദിവ്യകാവ്യം അന്നി. നിർ
 രം — എന്തൊന്നും.

7. മഹാമുഖം — അപരമിതം അർത്ഥം.

8. മഹാമുഖം — പുനഃ. മഹാമുഖം അന്നി. — മഹാ
 മഹാമുഖം അന്നി.

9. നവോദ്യം — നവോദ്യം. അന്നി. — മഹാ. അ
 നവോദ്യം — എല്ലാവരും. അന്നി. അന്നി. — മഹാ. അ
 നവോദ്യം — മഹാമുഖം അന്നി.

10. നവോദ്യം — മഹാമുഖം. മഹാമുഖം അന്നി. — മഹാ
 മഹാമുഖം അന്നി. മഹാമുഖം (മഹാമുഖം അന്നി).
 മഹാമുഖം. മഹാമുഖം അന്നി. — മഹാമുഖം അന്നി.

11. പാരിശ്വരം — പാരിശ്വരം. പാരിശ്വരം അന്നി. — പാരി
 ശ്വരം അന്നി. പാരിശ്വരം അന്നി. — പാരിശ്വരം അന്നി.

12. പദ്യം — പദ്യം. പദ്യം അന്നി. — പദ്യം അന്നി.
 പദ്യം അന്നി. പദ്യം അന്നി. — പദ്യം അന്നി. പദ്യം അന്നി.
 പദ്യം അന്നി. പദ്യം അന്നി. — പദ്യം അന്നി. പദ്യം അന്നി.

13. എല്ലാമേ! — എല്ലാമേ! എല്ലാമേ! — എല്ലാമേ! —
 എല്ലാമേ! എല്ലാമേ! എല്ലാമേ! — എല്ലാമേ! —

14. പാരിശ്വരം — പാരിശ്വരം.

15. അപരമിതം — അപരമിതം. അപരമിതം അന്നി. — അപരമിതം
 അന്നി. അപരമിതം അന്നി. — അപരമിതം അന്നി. അപരമിതം അന്നി.

16. അപരമിതം — അപരമിതം. അപരമിതം അന്നി. — അപരമിതം
 അന്നി. അപരമിതം അന്നി. — അപരമിതം അന്നി. അപരമിതം അന്നി.

17. അയ്യം—പർവം. തപിയ്ക്കു—വൃന്തനിയ്ക്കു.

18. കൃതമൃത്യുതിരുച്ചി—കവയ്ക്കപ്പെട്ട ഒഴുവൃത്തികളെ കാട്ടുവല്ലവ്. അമൃതവൽ—അത്യന്താമൃതമുവൽ. ദരികം—പർവം.

19. വന്ദവഹി—കുടുകിയ്ക്കു. കന്യാകവാമണിമുഖി ക—കന്യാകളുടെ കവണിന് നിമിഷകവാമദായവർ (എന്നവർ ആയുരായ കന്യാക.)

20. യന്തസൽതതി—മനിയ്ക്കു (നരിപ്പിയ്ക്കു)പ്പെട്ട സൽ തതിയോടുകൂടിയവർ. ദക്തുകിമൺ—ദണ്ഡണത്തികുന്നി ന്നും കോച്ചിയ്ക്കപ്പെട്ടവർ. ഹാദി—മറയ്ക്കിൻ. അനുദോദോക പരാമുണാഞ്ചിക—അനുദോദത്തിൽ (ദീനായത്തിൽ) യുകത പ്രയോജനമുൾ.

25. പിടയ്ക്കുന്നിനെപ്പറമ്പടൽപ്പെട്ടുക—കവയ്ക്കുവാനു കണിറകന മാറ്റി പഞ്ചാഞ്ചപിയ്ക്കുക. അയച്ചി—നൽകി.

26. വധവരസരം—കൊലനടത്തുന്നതു ദിവസം. നി തരം—യുദ്ധം. നിന്ദാശിരവിച്ച—ഇടക്കിങ്ങിയതായ്ക്കു തീ ന്നും. വൻമനസ്സനാമനികൾക്കുണ്ടു—വഹിയ നെട്ടുട്ടത്തി ന്റെ വരവാകുന്ന പ്രവരമാണുൾ.

27. അയ്യപ്പെടുന്നിത്തന്മയെഴുൻ—അയ്യപ്പെടുന്ന പ്രേരി ച്ചിയ്ക്കപ്പെട്ട (ഉന്നിയും തള്ളിയും സമീകപ്പെട്ട) ഗണത്തോ ടുകൂടിയവർ. ഹന്തവെഴുൻ—അന്തപരേക്ഷ സമീപ്യവർ. വി ധിപ്പവൻ—നിയമപ്പെടാരം. ഇക്കരംപ്രവിഴുൻ—ഇക്കര മേതപ്രാപിക്കപ്പെട്ടവർ.

28. നിരവേഴുനി—അന്റെ വീട്ടിൽ. നിഞ്ചലം— ഇളകർക്ക. അധിപ്പകരനൻ—അഭയം. അന്മനാർക്ക—പ്രാ മ്തനയിൽ അധിജനവർ.

30. വികരം—മോറം. വിത്രം—അജ്ഞം.

31. അയ്യപ്പെട്ടു—കണ്ണനിമിടുകയെ.

32. വെൽപരപ്പം — നിന്റെ പരപ്പം. ഭക്തസ്തുതി — മണച്ചുരുട്ട്.

33. സ്തോമം—കൃഷ്ണം. പ്രവം—നിന്മയം.

V

1. നിർഭം—എറവും. അവിഷയം—അമർച്ചയും. എന്തു—ഏതയും. അലയലയം—അറിയപ്പെടാത്തതു്. സ്വകീയപ്രണയിനനാമികരണം—തന്റെ സ്നേഹിതനെന്നു മറ്റേ ഇഷ്ടത്തിനുവേണ്ടി.

2. അമരപ്രാർത്ഥനാസങ്കീർത്തിയമേയുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ താല്പര്യം. സുവിമലം—നല്ലപോലെ നിർമലം.

3. ചിന്താതരം—ചിന്താസമൃദ്ധം. വിധതി—വിധത്തിൽ (ആകാശത്തിൽ) ചിന്തകാളി—ചിന്തകിന്റെ ശരണം.

4. ആശങ്കതരം—ആശങ്കാകന്ന തിരമാല. ആനന്ദവൃഷ്ടി—സന്തോഷമഴ.

5. സ്വപ്നം—സ്വപ്നസ്ഥാനം. ആത്മപാതം—ആത്മാവാകുന്ന കപ്പൽ. പ്രസ്തുതൻ—നല്ലപോലെ വാക്യപ്പെടുന്നവൻ.

6. പെരുളിൽ—കൊച്ചുക്കുഞ്ഞുക്കൾ മുത്ത സഹോദരി. അതണകിരണമുതൽ—അതണമായ (മുവപ്പനിറമുള്ള) കിരണങ്ങളുടേ ശരണത്തെ വഹിക്കുന്നവൻ. മുതൽ, മയക്കേയൻ, മുരീനൻ, മുരസ്ഥൻ എന്നീ പദങ്ങൾക്കു് മുരീനെ (ശരണത്തെ) വഹിക്കുന്നവൻ എന്നർത്ഥം.

7. സവിധത്തിൽ—അവിധം. സാഗ്രമായ—ഇങ്ങിനിയൊരുകാരെ. ഉദ്ദിപ്തമാക്കി—നല്ലപോലെ തോളിപ്പിട്ടു. കതിരവൻ—സൂര്യൻ. ആലക്ഷ്യമായി—ദൃഷ്ടിക്കു വിഷയമായി.

8. പരമം—സാമർത്ഥ്യം. പാതകം—ചേറിയകപ്പൽ. സ്വർദ്ധരി—സ്വർഗ്ഗനഗരം. സ്വപ്രകാശപ്രണയവിഷയം—തന്റെ

[illegible][illegible][illegible][illegible]

17. സാക്ഷികൾക്കും—എന്നർവു ഏതൊരു കാര്യം, ത
 നിരം—കുറവ്, അയസ്സു—ജ്ഞാനം.

18. ധൂതൻ — ഓർമ്മിക്കാം. വിതരണം — നീക്കം. ഉത്തരവു — നിർദ്ദേശം.

19. അനാഥം—നീളുക. അതും — കർമ്മം. തപ്തം — ദൈവം. അതും — എഴുപ്പനയിൽ. അധനീനൻ— വഴിപോക്കൻ. പരമം — പെരിച്ചേര. വഴിയരകൾ പെരിച്ചേര കെട്ടിക്കെണ്ടുപോവാൻ. ഇവിടെ പറയുന്ന അനാഥം പെരിച്ചേര. അനാഥം എന്നു ഇങ്ങനെ.

20. അറുതൻ — അപ്പൻ. തറയ — അമ്മ. അറുതൻ —
കക്കുവ. നിളയ്ക്കപ്പള്ളം — അമൃതപുരയ്ക്കു പള്ളം. അമ്മയവൾ
കുർത്തം — നിറപ്പുളകുരയ്ക്കു കുർത്തം. അറുതൻ — ഉപ്പുവ. അമ്മ
യെക്കൊണ്ടുവന്ന പ്രസരണവു — അമ്മയെക്കൊണ്ടുവന്ന (നന്നം) സ
മാധാനവും പ്രസരണവും (സന്തോഷവും). പ്രതീകകരമായതും
— പ്രതീകകരമായതും തന്നെ.

